

ΚΑΤΣΙΚΑ

κατσίκια, **η**, ουσ. [μεγεθ. του ουσ. κατσίκι], η κατσικά. **α.** γυναίκα δύστροπη, κακότροπη και πεισματάρη: «είναι μια κατσικά, που, αν μπλέξεις μαζί της, θα καταραστείς την ώρα και τη στιγμή που γεννήθηκες». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά σε γυναίκα: «ουστ, από δω, μωρή κατσικά».

- *μασάει η κατσικά ταραμά;* λέγεται ειρωνικά σε κάποιον, που έχουμε καταλάβει πως προσπαθεί να μας ξεγελάσει: «δώσε μου την τσάντα με τα λεφτά να στην κρατάω κι όταν γυρίσεις στη δίνω. -Μασάει η κατσικά ταραμά;». Πολλές φορές της φρ. προτάσσεται το *τι λε(ς) ρε μάγκα* ή το *τι λε(ς) ρε φίλε*. Αν τώρα ο συνομιλητής μας έχει λαϊκή παιδεία, μας απαντάει: *(μασάει και) φτύνει και τα κουκούτσια*. Πολλές φορές, για περισσότερη ειρωνεία, η φρ. απευθύνεται στον τύπο: *μασάει η ταραμά κατσικά;* Συνών. *σπινάρει η αγάπη στο γιαούρτι(;)·*

- *μάστορας είναι και της κατσίκας ο κώλος που φτιάχνει τα κομπολόγια*, βλ. λ. [μάστορας](#).

- *την κάνω κατσικά*, φεύγω από δειλία, φόβο ή από εξυπνάδα, όταν αντιλαμβάνομαι πως δεν μπορώ να αντεπεξέλθω σε κάποια δύσκολη κατάσταση ή όταν αντιλαμβάνομαι πως η άσχημη κατάσταση που άρχισε να δημιουργείται, μπορεί να αποβεί και σε βάρος μου: «μόλις τους είδα ν' αγριεύουν, την έκανα κατσικά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας